

Τὰ Μονόφυλλα τῆς ΒΛΙΑ, 495 [1857]

Γερ. Μαρτινός

Κυριό το πρώτο ψυχροδέρβατο ... 2074 εἰς Δ. Συμφωνία

ΓΜ 7415 (ὅπου, εἰς Legrand 1961 2re ed. bly. ad hunc
vari varissime *)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ. 5. φ1.000€

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

ΩΔΗ.

Αὐτός, Θεά, 'πού σ' ἐκραξε,
Μ' ἁρμονικὴ γλυκάδα,
Νὰ κλάψης 'ς ἓνα λείψανο, (α)
Μία 'μέρα, 'ς τὴν Ἑλλάδα,
Τώρα 'ς τοῦ χάρου κείτεται
Τὸ παγωμένο στρῶμα,
Κ' ἓνα σου δάκρυ ἀκόμα
Αποζητάει κ' ἐκεῖ.

Αὐτός, μὲ τὴν ὀλόθερμη
Τῆς νειότης φαντασία,
Ὅχ τῶν Ἡρώων τὰ κόκκαλα
Σ' εἶδε νὰ βγῆς, ὦ! Θεία!
Μὲ τὸ σπαθί, πού 'τρόμαξε
Τ' Ἀγαρινοῦ τ' ἀστέρι,
Μὲ τὸ σταυρὸ 'ς τὸ χέρι
Σ' εἶδε νὰ βγῆς μ' ὀρμή.

Θυμᾶσαι πῶς 'χαιρέτησε
Τῆς νίκης τὴν ἡμέρα,
Σὰν ἡ λαμπρὴ κυμάτισε
Σημαία σου 'ς τὸν ἀέρα;
Αλοιά! τὸν ἀγροικήσαμε
Καὶ πρὶν νὰ ξεφυχήση,
Γλυκὰ νὰ τραγουδήσῃ
Τὸ θεῖο χαιρετισμό! (β)

Ἐλα, Θεά! — δὲν πρέπουνε
Τῆς δάφνης τὰ κλονάρια
Μόνον ἐκεῖ 'πού 'πέσανε
Τ' ἀνδρεῖά σου παλληκάρια —
Νὰ πλέξῃς ὀλοπράσινο
Στεφάνι τιμημένο,
Μὲ δάκρυα ποτισμένο,
Ἐλα γοργὰ κ' ἐδῶ!

Ἰδὲς, ἰδὲς περιλυτῇ
Κί ἄλλη Θεά περνάει,
Καὶ 'ς τὴν ἀχνὴ παλάμη της
Τὸ μέτωπο βαστάει
Λύρα κρατεῖ μ' ὀλόμαυρο
Μαγνάδι σκεπασμένη,
Σ' τὸ ξόδι πού θὰ γένῃ
Παγένοντας κί αὐτή.

Αγκαλλιασθεῖτε, κλάψετε
Κ' ἡ δύο 'ς αὐτὸ τὸ Σῶμα,
'Ποῦ λὲς κί ἀπὸ τὴ φλόγα Σας
Εἶν' ἀναμμένο ἀκόμα
Χαρὰ 'ς τὴ γῆ, π' ἀνοίγοντας,
Θὰ 'χῃ παρόμοια χάρι
'Σ τὰ σπλάγχνα της νὰ πάρῃ
'Εκεῖνο τὸ κορμί!

ὦ! πέστε, Σεῖς Ἀθάναταις,
Τὶ θησαυρὸ θὰ κλείσῃ
Κί ὁ λάκκος ὅχ τὰ βάθη του
Μὲ μιᾶς νὰ λαχταρίσῃ
Τ' ἀστρα δροσιά νὰ ρίξουνε,
Ἡ γῆ λουλούδια πλήθος,
'Σ τὸ παγωμένο στῆθος,
'Σ τὴν ἄσπρη κεφαλὴ.

Πέστε, ν' ἀκούσουν Ἕλληνες,
Φίλοι κ' ἐχθροί μας ξένοι,
'Ποῦ μὲ τὸν ὕμνο ἡ τέχνη του
Δὲν εἶναι ἀπεθαμμένη
'Οποῦ 'ς τὸν κόσμον ὀλίγορα
Θὲ νὰ βγῇ τραγουδώντας,
Πατόκορφα φορῶντας
Λαμπρότατη στολή.

Ἡ θεία πνοὴ τῆς τέχνης του
Αδιάκοπα 'φυσοῦσε,
Κί ὠραῖα, καινούρια πλάσματα
Μὲ μιᾶς δημιουργοῦσε.
Σ τὸν κόσμον κόσμους ἀπειρους
Ὁ Μέγας εἶχε χτίσει. . . .
'Α! τοῦπρεπε νὰ ζήσῃ
Μ' αὐτοὺς παντοτεινά.

Καὶ ζῇ — καθάρια, ξάστερη
Ἡ θεία ψυχὴ μᾶς μένει
'Σ τὸ στίχο τὸν ἀθάνατο
Πιστὰ ζωγραφισμένη
'Εκεῖ τὸ Πνεῦμα δείχνεται
Μ' ἀναλαμπὴ μεγάλη,
Φέγγουν ἐκεῖ τὰ κάλλη
'Οποῦ 'χε 'ς τὴ θωριά.

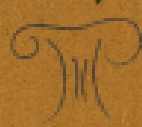
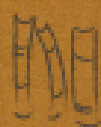
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

(α) Αεὐθερίᾳ γὰρ Ἄλγος πᾶψε — Νὰ χτυπᾷς μὲ τὸ σπαθί — Τώρα σίμωσε καὶ κλάψε — εἰς τοῦ Μπαῖρον τὸ κορμί —
Στροφή α'. Ὑμνος εἰς τὸν θάνατον Λόρδ Μπαῖρον.

(β) Λίγαις στιγμαῖς προτοῦ ὁ Ποιητὴς ἀπεθάνῃ, ἐτραγουδοῦσε τὸν Ὑμνον τῆς Ἐλευθερίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**